

תשומת לבכם, בבקשה! / ברנרד סנהב

אל תשאלו אותי מדוע יש את הסגנון הספרדי הזה, של סימן קריאה הפוך. השאלה הוצגה בפני. תשובתי לכם: איני יודע. או אולי עשיתי זאת כדי שתשאלו אותי את השאלה. אני רק יודע שבדרך כלל זה לא נעשה; זוהי טעות דקדוקית. זוהי ככל הנראה הסיבה הנכונה: לעשות טעות. זה מוצא חן בעיני. זוהי הזווית הסוריאליסטית, להכפיל את הטון ואת ההתקשות של ההפתעה מן הכותרת. אחרי הכל, אני גם בלגי!

בצרפתית, סימן הקריאה, שנקרא בעבר סימן התפעלות, מדגיש ומתעקש על החשיבות שנותנים למסמן. זה יכול גם להודיע על סכנה, כמו בתמרורים. על לוח המחוונים שלנו זה מסמן אזהרה. בספרדית זה מוכפל, שזה נהדר. כמה הייתי רוצה שזה יהיה כך גם בשפתו של מולייר! מדוע לספרדים יש את הזכות, ולנו לא? כי הרי ההכפלה של זה מדגישה את המסר עוד יותר, ומבליטה את ההפתעה. בכל אופן, זה מסקרן, ואולי זה דוחף אותנו לנסות לדעת יותר על הכותרת, על המסמן שעליו זה נתלה.

סימן הקריאה הפוך הזה מושך את תשומת לבנו: "תשומת לבך בבקשה, קורא יקר!" סימן הקריאה הזה מאיץ בזה שמעז להתבונן בו, שמעז לקרוא את החור בידע, אשר נרמז על ידי המסמן שבעקבותיו. אם כך, חבל מאוד - בואו נכפיל אותו.

לקוח מתוך "Urgent!", תרגום לאנגלית פ. דרברס, פ. קינג,

The Lacanian Review 6, NLS, Paris, p. 15.

תרגמה מאנגלית: הלה שמיר סידי, עריכת תרגום: אביבית שיין